

פרופיל של הצלחה

זיו בלפר: בליבת המוצרים והדברים

כמי שחווה בראשית לימודיו בפקולטה התלבטות קשה בבחירה בין המכניקה לתוכנה, התמזל מזלו של זיו בלפר, היום סגן נשיא בכיר למו"פ בחברת PTC האמריקנית ולמעלה מעשור מנהל מרכז הפיתוח של החברה בישראל, למצוא עצמו לקראת סיומם בעמדה לבחור במסלול קריירה ששילב בין שני התחומים. במהלך המסלול זכה זיו להכרה כמומחה עולמי בתחומו, ובתפקידו הנוכחי אחראי על מחזור מכירות שנתי של כחצי מיליארד דולר.

מן הבית בו נולד בברית המועצות, ממנה עלה ארצה עם הוריו ואחיו כשהיה בן 5, אין לזיו זיכרונות רבים, אך הוא זוכר היטב את האווירה הציונית בבית ההורים, את החשיבות שהקנו לחינוך ולהצטיינות בתחומים הריאליים בלימודים, ואת הרובוטים של חברת 'ישקר' ביום הפתוח בטכניון, ששכנעו אותו לבחור בפקולטה להנדסת מכונות.

לאחר שצלח בהצטיינות את לימודי התואר הראשון בפקולטה, המשיך זיו לתואר שני במעבדה לתיב"ם בפקולטה, תחת הנחייתו של פרופ' משה (שפי) שפיטלני, שהתמקד באחד התחומים החמים ביותר בתעשייה באותה התקופה וגם היום: מידול פרמטרי בתלת ממד של מוצקים (Parametric Solid Modeling).

במהלך 1994 ולקראת סיום התואר השני, הציג זיו פרויקט מתוך עבודתו בפני מבקרים שהגיעו למעבדה לתיב"ם. בין המבקרים היו סם גייזברג מייסד חברת PTC, מחלוצות תוכנות התכנון ההנדסי בתלת ממד, ומני אילני, מנהל PTC בישראל, 'וכל השאר היסטוריה'. זיו 'נחטף' על ידי השניים לתפקיד מפתח אלגוריתמים בחברה. לאחר שלוש שנים מונה למנהל המו"פ של PTC בישראל, ושנתיים לאחר מכן למנהל מרכז הפיתוח בישראל. בשנת 2001 מונה זיו לסגן נשיא למו"פ בתחום ה-CAD במטה החברה בארה"ב, והוביל ממטה החברה את פיתוח תוכנות הדגל של החברה, תוך אחריות על תקציבים של עשרות מיליוני דולרים וניהול מאות עובדים במרכזי הפיתוח בארה"ב, בישראל ובהודו. ב-2005 חזר זיו ארצה, ומאז מנהל את מרכז PTC בישראל, שהוכרז עם חזרתו כמרכז מו"פ אסטרטגי. המרכז בישראל שילש בעשור האחרון את גודלו תחת ניהולו של זיו, ומונה כיום כ-240 מהנדסי פיתוח (בהרצליה ובחיפה). המרכז אחראי לפיתוחים המתקדמים ביותר של החברה, ומשקיע רבות בתרומה לקהילה ובקשר עם האקדמיה ככלל והטכניון בפרט. פרופיל מיוחד של הצטיינות והצלחה.

זיו נולד בטשקנט ב – 1966, שהייתה בעת ההיא בגבולות רפובליקת אוזבקיסטן וחלק מברית המועצות. "אני לא זוכר הרבה משנות ילדותי בטשקנט", מספר זיו, "אך יכול לומר כי נולדתי למשפחה יהודית - רוסית טיפוסית. שני הוריי נולדו ברוסיה, וברחו עם משפחותיהם לטשקנט עם פלישת הנאצים למדינה ב – 1941. עם עלייתנו ארצה ב – 1972, השתקעו הוריי בחולון. אבי שהיה מהנדס כבישים השתלב בעבודה בשירות הציבורי, ואמי שהייתה מהנדסת אזרחית ואשה חזקה מאוד, ניהלה את מחלקת המים בעיריית בת ים. אני זוכר את הוריי תמיד עסוקים מאוד בעבודתם, אך יחד עם זאת שאחי הבכור, אחי הצעיר שנולד לאחר הגעתנו ארצה ואנוכי, גדלנו בבית מאוד חם ואוהב. הוריי הקפידו להבהיר לנו מגיל צעיר ציפיותיהם כי נוציא את המיטב מן החינוך שקיבלנו, כי נהיה עצמאיים ואחראים למטלות שהוטלו עלינו בבית ובבית הספר, וממוקדים ותחרותיים להבטחת הצטיינותנו בתחומי הלימוד הריאליים. ביסודי למדתי בבית הספר 'זלמן ארן' בעיר, הצטיינתי במתמטיקה ונשבתי בקסם משחק השחמט, לו הקדשתי זמן לא מבוטל אחרי שעות הלימודים. בתיכון למדתי במגמה הריאלית ב'תיכון חדש' בעיר, ששמו שונה במהלך לימודי 'תיכון אילון', והצטיינתי במקצועות הריאליים (המתמטיקה תמיד באה לי בקלות). לאחר שעות הלימודים המשכתי להשקיע זמני בשחמט, בו הפכתי לשחקן חצי מקצועי, שיחקתי כדורעף וכדורסל, שמעתי הרבה מוסיקה וטיפחתי את אוסף התקליטים שלי".

ב – 1984 סיים זיו את לימודי התיכון עם תעודה מצוינת, ובהמשך אותה שנה התגייס לצה"ל והחל שירותו בקורס חובלים בחיל הים. "אהבתי מאוד את קורס החובלים", אומר זיו, "אך לאחר כשנה בקורס הגעתי להכרה כי שירות הקבע של 7-8 שנים לו נדרשתי להתחייב בהמשך המסלול, עשוי לבוא על חשבון לימודים אקדמיים בתחום התוכנה עליהם התחלתי לחשוב בתקופה זו. כפועל יוצא, הגשתי בקשתי לסיים שירותי בקורס החובלים לקראת מחציתו, והועברתי ליחידה 869 בחיל המודיעין. במודיעין ביצעתי בתחילה תצפיות בגבולות לבנון ורמת הגולן, ולקראת סוף השירות הוצבתי כעורך וידאו בבסיס המודיעין בצפת, וניהלתי באופן עצמאי אולפן עריכה בו ערכתי חומרים מצולמים שהגיעו ממגוון מקורות. ב – 1987 סיימתי את שירות החובה בצה"ל, ומעט לאחר מכן השתתפתי ביום פתוח שנערך בטכניון, בו הוצגו לנו מקצועות הלימוד האפשריים וביקרנו במגוון פקולטות. הגעתי ליום זה בידיעה כי ככוונתי להירשם ללימודים בפקולטה למדעי המחשב, אך התלהבתי מאוד מן הביקור במעבדה לרובוטיקה בפקולטה להנדסת מכונות, בה צפינו ברובוטים של חברת 'ישקר' שנסעו באופן עצמאי הלך ושוב על רצפת המעבדה. התלהבות זו הובילה לכך שנרשמתי בסופו של דבר ללימודי התואר בהנדסת מכונות. חשוב לי לציין כי למרות התלהבותי מן הרובוטיקה, הייתה בעבורי התקופה של תחילת הלימודים בפקולטה מלווה בהתלבטות קשה ומתמשכת: האם להמשיך בהנדסת מכונות, או לעבור לפקולטה למדעי המחשב ולתחום התוכנה אליו הרגשתי משיכה חזקה. בנקודה מסוימת לאחר כשנה בלימודים ובעקבות החשיפה לה זכיתי לתכנים הנוגעים לתיב"ם, לבקרה, וללוגיקה (שחיזקו תחושת כי הצדדים הנוגעים למחשבים יותר מתאימים לי), אפילו העברתי בקשה מסודרת לעבור לפקולטה למדעי המחשב, אך מאחר ודרשו כי אחזור על קורסים רבים אותם כבר צלחתי בהצלחה בהנדסת מכונות, החלטתי שלא לעבור לפקולטה".

"ככלל נהייתי מאוד מתקופת הלימודים בפקולטה", ממשיך זיו. "מצאתי בין בני המחזור שלי חברים טובים מאוד שעם מרביתם אני בקשר עד היום, ויחד עם זאת הייתי תחרותי מאוד בלימודים והקפדתי לאורך לימודי התואר לשמור על ממוצע ברף של 'מצטיין דיקן'. אהבתי מאוד את המעבדה לתיב"ם בראשה עמד פרופ' משה (שפי) שפיטלני, מצאתי את פעילותה בתחומי התוכנות הפרמטריות והגיאוטריות החישוביות מרתקת, והרגשתי כי יהיה מאוד טבעי בעבורי להמשיך לתואר שני במסגרת המעבדה. וכך עם סיום לימודי התואר הראשון בהצטיינות ב – 1992, התחלתי מיד את התואר השני בפקולטה במסגרת המעבדה לתיב"ם ובהנחייתו של שפי. התמזל מזלי והתיזה שלי שילבה בין שני התחומים ביניהם התלבטתי במהלך לימודי התואר הראשון, המכניקה והתוכנה, ובכך פתרה לי אחת ולתמיד את ההתלבטות בין התחומים. התיזה התמקדה באחד הנושאים הטכנולוגיים החמים ביותר והרלוונטיים ביותר לתעשייה אז וגם היום: טכנולוגיות לביצוע מידול פרמטרי בתלת ממד של מוצקים. כך התמחיתי בטכנולוגיות המתוות עד היום את דרכו של עולם התכנון והייצור באמצעות מחשב (CAD/CAM), והעומדות בבסיס 'האינטרנט של הדברים' (IoT) היום. במקביל לעבודה על התיזה, שימשתי כמתרגל בקורס בגיאוטריות חישוביות, והייתי אחראי על ניהול הקורסים בנושא תיב"ם שהתבצעו במסגרת המעבדה".

"המעבדה לתיב"ם בפקולטה", מוסיף זיו, "הייתה בתקופה זו בתנופת פיתוח אדירה, ומשכה רבים וטובים למחקר בתחומי פעילותה, ביניהם את פרופ' הוד ליפסון (היום חבר סגל באוניברסיטת קולומביה בניו-יורק) ואת פרופ' ענת פישר (היום ראש המעבדה לתיב"ם בפקולטה), אשר שקדו בתקופה זו על עבודת הדוקטורט בהנחייתו של שפי. במהלך לימודי התואר הראשון, הלך והתהדק הקשר ביני לבין נעמי, אותה הכרתי כבר בתיכון בחולון. נעמי עשתה במקביל אליי את התואר הראשון והשני בפקולטה להנדסת תעשייה וניהול בטכניון (ולאחר מכן דוקטורט במינהל עסקים), ובמהלך התואר השני נישאנו. לקראת תחילת הסמסטר האחרון לתואר השני, נתבקשתי להציג פרויקט פיתוח אותו ביצעתי במסגרת התואר בפני קבוצת מבקרים אשר הגיעה למעבדה. 5 דקות אחרי שהתחלתי להציג, עצרו אותי שניים מן המבקרים, שהזדהו כסם גייזברג מייסד חברת PTC, ומני אילני מנהל סניף החברה בישראל. השניים טענו כי העבודה שעשיתי לא שווה כלום, ובאותה נשימה הודיעו לי כי אני חייב לעזוב הכל ולהצטרף לחברה".

חברת PTC שנסדה ב – 1985 בארה"ב, הציעה לשוק את תוכנת Pro Engineer, מוצר הדגל של החברה, אשר פותח ע"י סם גייזברג שהיה פרופסור למתמטיקה. המוצר שהפך עד מהרה לפורץ דרך בתעשייה העולמית, יועד לשוק היצרני, עם דגש על המגזר המכני: חברות תעופה, רכבים, מוצרי צריכה וציוד כבד. המוצר הוצע לחברות ענק כדוגמת 'קטרפילר', 'לוקהיד מרטין', 'אייירבס', 'מוטורולה', 'פיליפס', 'סוני' ו'אריקסון', והציע קיצור תהליך הפיתוח באמצעות אוטומציה של התהליך. בהשוואה לתוכנות תיב"ם אחרות כדוגמת 'אוטוקד' של אותם הימים, איפשרה התוכנה לבצע תכן בתלת ממד: מיצירת תרשים ראשוני של המוצר, דרך יצירת מידות ונפחים, ביצוע אנליזה למציאת נקודות התרפה במוצר, ההכנה לייצור (יצירת תבניות) וכלה בניהול הייצור עצמו. התוכנה הוצעה כחבילה מודולרית, כך שניתן היה לרכוש רק חלק מרכיביה ואף לשלבם עם מוצרים מתחרים, ובכך חסכה ממהנדסי החברות את הצורך להשליך לפח תוכנות קיימות בהן השתמשו. PTC הוקמה ע"י גרעין של יהודים יוצאי מדינות ברית המועצות אשר היגרו לארה"ב, כאשר לצידי של גייזברג ניתן להזכיר את מייקל ברוק (סמנכ"ל הפיתוח) ובארי כהן (סמנכ"ל השיווק). מרכז הפיתוח שהקימה PTC בישראל ב – 1991, היה הראשון לחברה מחוץ לגבולות ארה"ב.

"סם ומני הפעילו עליי לחץ כבד להצטרף ל - PTC בימים שאחרי ביקורם בטכניון", נזכר זיו. "כמה ימים לפני תחילת הסמסטר האחרון לתואר, קיבלתי את ההחלטה להיענות להזמנתם והצטרפתי לחברה. במאמר מוסגר ולסיכום תקופת הלימודים בטכניון (את התואר השני השלמתי לבסוף במקביל לעבודה במהלך 1995), חשוב לי לומר כי בזכות הטכניון הגעתי לתחום עיסוקי ולחברת PTC בה אני עובד עד היום, וכי תקופת הלימודים הייתה בעבורי תקופה מעצבת. כי הסביבה התחרותית והמאוד מקצועית של הטכניון נתנה לי את הכלים לממש באופן מיטבי את הפוטנציאל האישי, ואת הביטחון להשתלב כמהנדס בעשייה בחזית הטכנולוגיה העולמית, ולהתמודד מתוך מקום של כוח וראייה רחבה עם כל נושא על סדר יומי המקצועי. מיד עם הצטרפותי ל - PTC, נשלחתי לארה"ב לתקופה של שלושה חודשים על מנת לחדד את כישורי כמפתח אפליקציות ואלגוריתמים, ועם חזרתי מונית למנהל קבוצה אשר פיתחה את פלטפורמות שיתוף המידע של תוכנת Pro Engineer. הייתי אחד מן העובדים הראשונים באתר החברה בהרצליה, ולאחר כשנה הפכתי למנהל הפיתוח בארץ של מספר יישומים ומודולים של ה - Pro Engineer. בצד המשפחתי, נולד בתקופה זו בנו הבכור (היום חייל בקורס טיס), ובהמשך הדרך נולדה ביתנו (היום תלמידת תיכון) ובנו הצעיר (היום תלמיד כיתה ו'). השלושה נהדרים ועצמאיים וממשיכים במידה רבה את המסורת המשפחתית של עשיית חיל בתחומים הריאליים. ב – 1998 מונית למנהל המו"פ של PTC בישראל, ולאחר שנתיים למנהל מרכז הפיתוח בישראל שמנה אז כ – 50 עובדים".

"חשוב להבין", מוסיף זיו, "כי PTC המציאה את הטכנולוגיה של התכנון ההנדסי בתלת ממד. אותה טכנולוגיה שמהווה כיום כ – 95% משוק ה - CAD/CAM (התכנון והייצור מונחה המחשב), ושאותה חיקו לאחר מכן כל החברות הפועלות בתחום גם כיום. סם גייזברג היה מביא הבשורה, ובמהלך שנות ה – 90 נרתמו כל עובדי החברה לריצה המטורפת לפיתוח, שיווק ומכירת מוצרי החברה, ובראשם ה - Pro Engineer. לקראת שלהי שנות ה – 90 השתלט בהדרגה עולם ה - CAD על תהליכי הייצור בחברות היצרניות הגדולות בעולם. השרטוטים על הנייר פינו מקומם לתהליכי פיתוח וייצור ממוחשבים בתלת ממד, ואנחנו ב - PTC פיתחנו את ליבת הטכנולוגיה לפיתוח המוצרים. מתוך מחזור מכירות החברה שעמד בתקופה זו על קרוב למיליארד דולר, תפסו מכירות ה - Pro Engineer נתח של כ – 75%. למרות העובדה שה - Pro Engineer פנה לשוק שונה לגמרי, אני סבור כי את ההצלחה של המוצר ניתן בהחלט להשוות לזו של האופיס של 'מייקרוסופט' או של מסדי הנתונים של 'אורקל'. רק על מנת לסבר את האוזן, ניתן לציין כי כל תהליכי הייצור ב'טיוטה' תוכנונו אז ומתוכננים גם היום על בסיס המוצר שלנו. מחזור המכירות היה גדול, כי בשוק של יצרניות הענק מחירי המוצר שמכרנו היו יחסית יקרים, בסדר גודל של 20,000 דולר לחבילה ממוצעת. המוצרים שלנו היו אז ומהווים גם היום את התשתית של חברות הייצור המובילות בעולם".

"מוצר חדש שהוסיפה החברה לפורטפוליו בתקופה זו", ממשיך זיו, "הייתה תוכנת Windchill שאפשרה ללקוחות להתעלם באמצעות האינטרנט מהמגבלות הגיאוגרפיות של תהליך העבודה. המוצר המותקן על שרת ומופעל באמצעות דפדפן רגיל, מאפשר לכל הגורמים המעורבים בתכנון לגשת בזמן אמיתי אל המידע המאוחסן במערכת, בדומה למערכות שיתוף פעולה רבות אחרות. בנוסף, יכולים הלקוחות והספקים לקבל גישה למערכת על מנת להתעדכן במצב הנוכחי של התכנון והייצור, ולהתאים עצמם, או להעיר את הערותיהם בנדון. המוצר בא לתת ביטוי לדגש החזק על ניהול מחזור החיים של המוצר (PLM), ששמו החברות היצרניות מתקופה זו ואילך, תוך השקעת משאבים אדירים בהגדרה הדיגיטלית של מוצריהן ובמחשוב כל התהליכים בארגון. בעוד שבשנות ה – 80' וה – 90' התמקדו החברות היצרניות בתהליכים של תכנון, פיתוח וייצור המוצר בתוך הארגון, הרי שבתקופת שלהי שנות ה – 90' ולתוך שנות האלפיים התווסף דגש חזק על ניהול המוצר לאחר עזיבתו את הארגון, ובהתאמה התפתח מאוד עולם השירות שבא לתמוך במוצר ולממש באופן מיטבי את מחזור החיים שלו. בתקופה זו הבנתי כי ההתקדמות בחברה מחייבת ביצוע תפקיד ניהולי בכיר במטה החברה בארה"ב, והבעתי רצוני להתקדם לתפקיד שכזה". בקשתו של זיו התקבלה, והוא מונה בשנת 2001 לסגן נשיא למו"פ במטה החברה בבוסטון, עם אחריות לתכנון ליבת המידול של ה - Pro Engineer ולתפעול פעילות המו"פ של PTC בישראל.

ב – 2001 עת הגעתי עם המשפחה לארה"ב", מספר זיו, "חיפשה PTC אחר אתרים חדשים להעביר אליהם חלק מפעילויות המחקר והפיתוח. בהשוואה להודו נתפסה ישראל כאופציה לא זולה, אך מצאתי את עצמי בעמדה טובה לשכנע את מטה החברה להשקיע בהון האנושי הישראלי. במהלך השנות של למעלה מארבע שנים בארה"ב, ניהלתי את היחידה האחראית לפיתוח ליבת מוצר הדגל של החברה, ובין השאר הובלתי סגירת חוזה פיתוח חדש בהיקף של 30 מיליון דולר עם חברת 'טיוטה'. ב – 2003 הורחב תפקידי לניהול כל המידע בתחום התיב"ם (CAD) במטה החברה, לניהול פיתוח ה – Pro Engineer (מעבר לפיתוח ליבת המידול של המוצר), וניהול פיתוח פלטפורמות השיתוף וניהול מידע המוצר (PDM) שהציעה החברה. בתפקידי זה ניהלתי מעל 150 מהנדסי פיתוח בארה"ב, בישראל ובהודו, ותקציבי פיתוח של עשרות מיליוני דולרים. פעילותי התמקדה בפיתוח הדור הבא של המערכת לניהול מידע המוצר (PDM) בתוכנות התיב"ם של החברה (CAD), לתמיכה בשוק ניהול חיי המוצר (PLM). הדבר המרכזי שלמדתי על עצמי ברמה האישית במהלך התקופה בארה"ב, הוא שאני מחובר לישראל ברבדים העמוקים ביותר, ולא מעוניין לחיות ולגדל את ילדיי במקום אחר".

"בשנת 2005 חזרתי ארצה", ממשיך זיו, "והבאתי איתי מספר קבוצות פיתוח חדשות שהקמנו במהלך תקופת שהותי בארה"ב. פעילותי בארה"ב זכתה להערכה רבה בחברה, וכפועל יוצא התקבלה עם חזרתי החלטת מטה החברה להכריז על מרכז הפיתוח בישראל כמרכז מו"פ אסטרטגי, אשר יעסוק בפיתוח המוצרים המתקדמים ביותר של החברה. מאותה השנה ואילך, ומתוך רצון להציע ללקוחותיה פתרון כולל לתכנון מוצר, משלב הקונספט והתכנון ועד להגעתו ללקוח, רכשה PTC מספר לא מבוטל של חברות. בשל הגדרתו של המרכז בישראל כמרכז אסטרטגי, הוקמו בו מאז החל גל הרכישות ב – 2005 כ – 11 קבוצות פיתוח חדשות, כאשר אחת מן הרכישות האחרונות הייתה של חברת 'אניגמה' הישראלית ב – 2013, שעובדיה השתלבו מיד לאחר הרכישה במרכז בישראל. 'אניגמה' פיתחה תוכנות המספקות למכונאים, טכנאים ואנשי שטח גישה לקטלוגים של חלפים, והמאפשרות טיפול במחזור החיים והתחזוקה של חלפים". מרכז המו"פ בישראל שילש את גודלו בעשור האחרון תחת ניהולו של זיו, ומעסיק היום כ – 240 עובדים באתרים בהרצליה ובחיפה.

"לתחושת", אומר זיו, "התכונות המרכזיות שיש לישראלים אשר מביאות תרומה גדולה ל – PTC בן הטכנולוגי, הן החוכמה והתעוזה, ותחושת האחריות החברתית המפותחת תורמת לחברה בן החברתי. ל – PTC מגוון תכניות דגל אשר הושקו החל משלהי שנות ה – 90, שמטרתן הידוק הקשר עם מוסדות אקדמיים מובילים, והעצמת אוכלוסיות יעד וקהילות בסביבת מרכזי הפיתוח של החברה בארץ ובעולם. בין פעילויות המרכז בישראל אותן ניתן למנות בהקשר זה: תמיכה בבתי ספר המשתתפים בתחרות הרובוטיקה העולמית FIRST, העצמת תלמידות באמצעות ה'תכנית להעצמת נשים צעירות' (YWE), את התכנית לקשרי אקדמיה במסגרתה השקיעה החברה ב – 2014 7 מיליון דולר להקמת מרכז חדש לרובוטיקה ותכן דיגיטלי בפקולטה לחינוך למדע וטכנולוגיה בטכניון, ואת הסכם שיתוף הפעולה החדש עליו חתמה PTC ב – 2016 עם ה'אקסלרטור' (מאיץ פיתוח ליזמים) האמריקני המוביל 'מסצ'אלנג' (MassChallenge), שהפך את החברה לשותפה לפעילות ה'אקסלרטור' בישראל. התכונה המרכזית הטעונה לתחושת שיפור בהיבט ההון האנושי הישראלי היא הסבלנות. אנו משקיעים משאבים רבים על מנת לייצר בעבור עובדי החברה סביבת עבודה אידיאלית המאזנת בין קריירה לחיים הפרטיים והמשפחה, ועדיין מתמודדים כל הזמן עם האתגר של שימור עובדים".

"כחלק מאסטרטגיית התרחבות החברה לתחום 'האינטרנט של הדברים' (Internet of Things – IoT)", מוסיף זיו, "רכשה החברה בעולם במהלך השנתיים האחרונות חמש חברות בתחומים שונים, בהשקעה של כ – 700 מיליון דולר, ויצרה פלטפורמות טכנולוגיות חדשות תחת המותג ThingWorx. הפלטפורמות מספקות כלים חדשים, החל מהחיבוריות למוצרים, דרך פיתוח אפליקציות IoT וניתוח ע"י טכנולוגיות Machine Learning, ויצירת חוויות משתמש באמצעות (AR) Augmented Reality. כל זאת, לצד פיתוח כלים לשיתופיות בין המפתחים ברחבי העולם. כ – 40% מפעילות PTC נכון להיום היא בתחום ה – CAD, כ – 45% בתחום ה – PLM, וכ – 15% בתחום ה – IoT". בתפקידו הנוכחי כסגן נשיא בכיר המוביל את כל פעילות פיתוח מוצרי ה – CAD בחברה, אחראי זיו על מחזור מכירות שנתי של כחצי מיליארד דולר, מנהל מעבר לעובדי PTC בישראל עוד כ – 500 אנשי פיתוח במרכזי החברה בארה"ב, בהודו ובאנגליה, וחבר בארגון העולמי YPO המאגד את בכירי המנכ"לים ואנשי העסקים הצעירים מרחבי העולם. בין לקוחות PTC נמנות היום חברות הייצור והטכנולוגיה הגדולות בעולם, ביניהן: 'טיוטה', לוקהיד מרטין, 'בואינג', 'אאודי', 'קטרפילר', 'ג'נרל אלקטריק', 'רייטיאון', 'סמסונג', 'דל', 'טושיבה', 'מוטורולה' ועוד.

"ברטרוספקטיבה", אומר זיו לסיכום, "אני שמח מאוד על הבסיס המקצועי המוצק שרכשתי בפקולטה להנדסת מכונות בטכניון, וגאה על הבחירה ב – PTC ובמסלול המרתק שהביא אותי לעמדה בה אני נמצא היום. בעבר התמקדה המוטיבציה שלי בקידום, בהרחבת מוטת האחריות ובתגמול הנלווה. היום אני קם בבוקר וחושב בעיקר על איך אני יכול להרים בכל יום תרומה משמעותית בתחומי פעילותי, ולהשפיע לטובה על הקהילות סביבי. אני רואה ביכולתי לתרום לסביבה בה אני פועל ברכה גדולה והישג עצום, ומאחל לבוגרי הפקולטה ולסטודנטים, שיעזו, שיהיו סבלניים ויגלו יכולת התמדה, ושיראו ברכה בדרך בה יבחרו".